

**VRCHNÍ SOUD
V PRAZE****U S N E S E N Í**

Vrchní soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 14. prosince 2011 v trestní věci proti obviněnému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a spol., stížnost státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25.10.2011, sp. zn. 7T 2/2010 a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu se napadené usnesení **z r u š u j e** a znovu se rozhoduje tak, že se podle § 231 odst.1, za použití § 223 odst. 2 tr. řádu, z důvodů uvedených v § 172 odst. 2 písm. a) tr. řádu trestní stíhání vedené proti obžalovanému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] pro skutek spočívající v tom, že v přesně nezjištěné době v průběhu let 2004 - 2006 v [REDAKCE] [REDAKCE] vylákal pod různými záminkami od své tehdejší družky [REDAKCE] nar. [REDAKCE] postupně finanční hotovost v celkové výši 180.600,- Kč, a to v r. 2004 částku nejméně 40.000,- Kč, v r. 2005 částku 98.000,- Kč a v r. 2006 částku 42.600,- Kč a dále v období let 2005–2006 od ní pod smyšlenou záminkou obstarání a koupě společného bytu v [REDAKCE] postupně vylákal finanční hotovost v celkové výši 589.000,- Kč, a to v r. 2005 částku 140.000,- Kč ze stavebního spoření a částku 201.000,- Kč, na niž si musela vzít úvěry od [REDAKCE] ve výši 89.000,- Kč, od společnosti [REDAKCE] ve výši 62.000,- Kč a půjčku od svého zaměstnavatele společnosti [REDAKCE] a.s. ve výši 50.000,- Kč a v r. 2006 částku 148.000,- Kč, na niž si musela vzít úvěr od [REDAKCE] ve výši 48.000,- Kč a z kreditní karty [REDAKCE] od společnosti [REDAKCE] a.s. vyčerpala částku 100.000,- Kč, přičemž obv. [REDAKCE] společné bydlení nezajistil a na dlužní částky podepsal dne 5.2.2007 uznání dluhu s tím, že částky bude vracet v období od měsíce února 2007 do konce roku 2007, avšak v této době poškozené peníze nevrátil a až na opakované naléhání poškozené uhradil ke dni 25.3.2008 částku ve výši 56.500,- Kč a ke dni 23.4.2009 uhradil 112.500,- Kč, celkem tedy uhradil částku 169.000,- Kč,

kvalifikovaný v obžalobě jako jeden z útoků pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst.1, 5 písm. a) tr. zákoníku, **z a s t a v u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením Krajského soudu v Hradci Králové bylo podle § 188 odst. 2 trestního řádu za použití § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu zastaveno trestní stíhání proti obžalovanému [REDAKCE] pro dílčí útok pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku spočívající v tom, že obžalovaný v přesně nezjištěné době v průběhu let 2004 až 2006 postupně vylákal od své tehdejší družky [REDAKCE] pod různými záminkami finanční hotovost v celkové výši 180 600,- Kč a dále v období let 2005 až 2006 od ní pod smyšlenou záminkou obstarání a koupě společného bytu v [REDAKCE] postupně vylákal finanční hotovost v celkové výši 589 000,- Kč, neboť trest, k němuž může trestní stíhání vést, je zcela bez významu vedle trestu, který byl obžalovanému pro jiný trestný čin již uložen, nebo který ho podle očekávání postihne. Podle soudu I. stupně jsou splněny podmínky pro výše uvedený procesní postup, neboť bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] byl za pokračující zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku a pokračující zločin padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 752/2010 ze dne 21.1.2010 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp. zn. 6 To 38/2011 ze dne 5.9.2011 pravomocně odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Výše uvedené pokračující trestné činy byly spáchány celkem sedmnácti dílčími útoky, jimiž odsouzený způsobil poškozeným škodu v celkové výši 9.347 218,- Kč. Dále bylo zjištěno, že jmenovaný je stíhán pro pokračující zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 2, 5 písm. a) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit v letech 2010 až 2011 tím, že pod záminkou opatřit ojetý vůz na poškozených celkem v šestnácti případech opakovaně vylákal částku přesahující 5 000 000,- Kč a hrozí mu tak trest odnětí svobody v trvání od pěti do deseti let, přičemž vzhledem k osobě obžalovaného lze reálně předpokládat uložení trestu v horní polovině trestní sazby. Pokud by byl obžalovaný uznán vinným předmětným dílčím útokem, došlo by pouze k nepatrnému zvýšení již uloženého trestu, neboť škoda, kterou měl tímto způsobit, činí 180 600,- Kč a případné zvýšení uloženého trestu je zcela bez významu vedle trestu, který byl již odsouzenému uložen výše citovanými rozsudky Krajského soudu v Hradci Králové a Vrchního soudu v Praze a dále mu reálně hrozí vysoký trest odnětí svobody pro trestnou činnost, pro níž je stíhán Krajským státním zastupitelstvím v [REDAKCE].

Proti tomuto usnesení podal v zákonné lhůtě státní zástupce Krajského státního zástupce Hradci Králové stížnost. Namítá, že celková výše způsobené škody poškozené [REDAKCE] činila 769 600,- Kč, nikoliv pouze 180 600,- Kč, jak to uvádí soud prvního stupně, napadené usnesení pak neobsahuje poučení podle § 172 odst. 4 trestního řádu.

Vrchní soud v Praze jako soud stížnostní z podnětu stížnosti podané státním zástupcem podle § 147 odst. 1 trestního řádu přezkoumal správnost napadeného usnesení, jakož i správnost řízení, které mu předcházelo a dospěl k následujícím závěrům.

Z připojeného spisového materiálu je zřejmé, že obžalovaný [REDAKCE] byl rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 1. 2011 sp. zn. 7T 2/2010 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp. zn. 6 To 38/2011 ze dne 5.9.2011 za zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku a pokračující zločin padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku pravomocně odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Výše uvedených zločinů se dopustil celkem sedmnácti dílčími útoky, jimiž poškozeným způsobil škodu v celkové výši 9 347 218,- Kč. Současně je obžalovaný stíhán Krajským státním zástupcem v [REDAKCE] pro pokračující zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 2, 5 písm. a) trestního zákoníku, jímž měl způsobil škodu převyšující částku 5 000 000,- Kč a jehož se měl dopustit celkem šestnácti útoky v období od [REDAKCE] 2010 do [REDAKCE] 2011.

Předmětem projednávané věci je jednání původně posouzené jako další z pokračujících útoků zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku, jímž měl obžalovaný své tehdejší družce, [REDAKCE], způsobil škodu přesahující částku 700 tis. Kč a ohledně něhož byl rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 5.9.2011 sp. zn. 6To 38/2011 výrok o vině zrušen a věc byla vrácena soudu I. stupně. Nalézacímu soudu bylo uloženo, aby zaměřil dokazování na zjištění přesné doby, kdy obžalovaný na poškozené vylákal jednotlivé finanční částky, neboť tato zjištění budou mít s ohledem na souběžně postupně sdělená obvinění pro stejný trestný čin v jiné trestní věci vliv na právní kvalifikaci. Zároveň bylo soudu uloženo, aby správně zjistil výši způsobené škody, neboť jeho stávající zjištění byla v tomto směru shledána zčásti nejednoznačná a neúplná, zčásti nesprávná.

V souvislosti s úvahou o naplnění podmínek ust. § 172 odst.2 trestního řádu je třeba konstatovat, že pokud by nalézací soud doplnil dokazování ve shora naznačeném směru a následně učinil náležitá skutková zjištění a s ohledem na obvinění sdělená souběžně pro stejný trestný čin jednání vůči poškozené [REDAKCE] rozčlenil na několik samostatných trestných činů, přicházela by vzhledem k výši způsobené škody v jednotlivých případech v úvahu jejich mírnější právní kvalifikace. Obžalovanému [REDAKCE] by pak byl znovu ukládán trest podle ustanovení 209 odst. 5 trestního zákoníku, tentokrát jako trest souhrnný. I s ohledem na další hrozící trest v trestní věci vedené Krajským státním zastupitelstvím v [REDAKCE] by však odsouzení pro tato jednání v rámci rozpětí trestní sazby 5-10 let celkovou výši trestu odnětí svobody nijak významně neovlivnilo.

Podle § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu lze zastavit trestní stíhání tehdy, je-li trest, k němuž může trestní stíhání vést, zcela bez významu vedle trestu, který pro týž čin byl obviněnému již uložen nebo který ho podle očekávání postihne.

Přestože tedy nalézací soud v napadeném usnesení chybně interpretoval výši způsobené škody, je stížnostní soud názoru, že odsouzení obžalovaného za jednání ke škodě poškozené [REDAKCE] by mělo pouze nepatrný vliv na celkovou výši trestu, který byl, resp. podle očekávání bude obžalovanému uložen, a ztotožnil se tak se závěrem, že jsou splněny podmínky pro zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 2 trestního řádu. Jelikož nalézací soud ve výroku napadeného usnesení nesprávně citoval ustanovení § 188 odst. 2 trestního řádu, podle něhož lze zastavit trestní stíhání pouze v rámci předběžného projednání obžaloby, nezbylo stížnostnímu soudu než napadené usnesení zrušit a znovu rozhodnout o zastavení trestního stíhání podle § 231 odst.1, za použití § 223 odst. 2 trestního řádu. Zároveň nezbylo než v rámci tohoto usnesení doplnit chybějící poučení odsouzeného o možnosti požádat o pokračování v trestním stíhání podle § 174 odst. 4 trestního řádu, které nalézací soud ve svém usnesení opomněl. Odsouzenému tak počne třídní zákonná lhůta k prohlášení podle § 174 odst.4 tr.řádu běžet až od doručení tohoto rozhodnutí.

Poučení:

I. Proti tomuto usnesení **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Prohlásí-li obviněný do tří dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, že na projednání věci trvá, pokračuje se v trestním stíhání.

V Praze dne 14. prosince 2011

Předseda senátu:
JUDr. Radek Hartmann v.r.

Za správnost vyhotovení: